ऊचे संवरिषीष्ठास्त्वं गच्छ शत्रोः पराक्रमं। ध्वषी
ष्ठायुधि मायाभिः स्वरिता शत्रुसंमुखं॥२७॥

ज०म० ऊचेदत्यादि। किमित्याह त्वं गच्छ शत्रोः पराक्रमं सम्वरिषी
ष्ठाः संछादय आशिषि लिङ्सिचोरात्मनेपदेष्विति वृञोविभा
षेट् उश्चेतीट् पक्षे न किंत्वं ध्वृषीष्ठाः युधि मायाभिः कर्त्र
भूताभिः त्वं कुटिलीकृषीष्ठाः ध्वृहर्कने ऊर्कोकौटिल्ये तस्य चोदा
त्तत्वात् आशिषि कर्म्मणि लिङ् ऋतश्चसंयोगादेरिति विभाषेट्
अनिट्पक्षे उश्चेति किंत्वं स्वरिता उपतापयिता शत्रुसंमुखं
शत्रोरग्रतः अतोद्रुतं स्वरिषीष्ठादृति वक्ष्यमाणेन योज्यं स्वृशब्दो
पतापयोरित्यस्य स्वरति स्वृतिस्वृयेत्यादिना विभाषेट् लिङ्सि
चोरिति नानुवर्त्तते॥२७॥

भ० ऊचेदत्यादि। विवरणमाह दशाननऊचे किमित्याह हे अच
त्वं गच्छ गत्वा शत्रोः कपेः पराक्रमं संवरिषीष्ठाः आच्छादय
आशिषि टी पूर्व्ववत् पक्षे दम् त्वं युधि संग्रामे मायाभिः कर्त्रीभिः
ध्वृषीष्ठाः कुटिलीकृषीष्ठाः ध्वृकौटिल्ये कर्म्मणि टी स्याद्यृदृदुरिति
पक्षे दमोऽभावे दगुङुर्मढीस्यनिमदृति किंत्वान्न गुणः त्वं कीदृशः
शत्रुसंमुखं यथा स्यात्तथा स्वरिता शत्रोरग्रतउपतापयितेत्यर्थः
किम्वा शत्रुसंमुखं शत्रूणां प्रधानं स्वरिता उपतापनशीलः मुख
माद्ये प्रधानेचेत्यमरः स्वृउशब्दोपतापयोः वेमूदित्स्वरेति पक्षे
दम्॥२७॥

द्रुतं संस्वरिषीष्ठास्त्वं निर्दयः प्रधनोत्तमे। समाया
नामगात् सोता कपेर्विधवितुं द्युतिं॥२८॥